

FILÍN FIDLA

Guy Bass

A POMSTA
RYBÍCH LIDÍ

FILÍN FIDLA

A
POMSTA RYBICH LIDÍ

Paní Digglové ~ GB

Catherine – díky za všechny ty
sendviče s rybími prsty ~ PW

Text copyright © 2009 Guy Bass

Illustrations copyright © 2009 Pete Williamson

First published in Great Britain in 2009 by Stripes Publishing

Translation © 2013 Vratislav Kadlec

Czech edition © 2013 Nakladatelství Slovart

Všechna práva vyhrazena

Bez písemného povolení vlastníka práv není povoleno publikaci ani žádnou její část použít pro reprodukování či ukládání v rešeršním systému ani ji jakýmikoli prostředky šířit, ať již elektronicky, mechanicky, kopírováním, nahráváním nebo jinak.

Filín Fidla a pomsta rybích lidí

Z anglického originálu Dinkin Dings and the Revenge of Fish-Men (Stripes Publishing, London 2009) přeložil Vratislav Kadlec

Redigovala Jana Kunová

Korektury Adéla Lapáčková

Editorka Kateřina Eliášová

Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o., ve spolupráci s nakladatelstvím BRIO, spol. s r. o., v roce 2013

Vydání první

Sazbu zhotovil ITEM, spol. s r. o., Bratislava

Tisk Patria I., spol. s r. o., Prievidza

ISBN 978-80-7391-702-9

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.cz

FILÍN FIDLA

A

POMSTA RYBICH LIDI

GUY BASS

ILUSTRACE

PETE WILLIAMSON

B R I O

ŽIVOT PODLE FILÍNA FIDLY

Filín Fidla se všeho bál. A to nejen opravdu děsivých věcí, jako že se ocitne přivázaný ke splašenému slonovi nebo bude vystřelen do vesmíru akorát ve slipech. Ne, on se bál prakticky úplně a totálně všeho.

Vlastně byly jen tři věci, kterých se Filín nebál:

1. příšery pod postelí,
2. kostlivce ve skříni,
3. ducha za oknem.

Byli to totiž jeho nejlepší kamarádi.

Strašidla a Filín Fidla
byli nerozlučná čtyřka.

ODFIXLÁTOR 500

Pravděpodobnost, že Filínův
táta co nevidět dorazí: 76 %

Pravděpodobnost, že Filínův
táta co nevidět dorazí
a nebude vypadat zlověstně
a děsivě: 0,9 %

Pravděpodobnost, že Filínův
táta je asi určitě ďábelský
robot (nebo špion nebo emzák):
88 %

7

„Filíne, táta je doma!“ volala paní Fidlová.

„Hned tam budu!“ odpověděl Filín. Zí-
ral ze svého okna mezi závěsy, jak tátovo
auto zajíždí na příjezdovou cestu.

Ale je to skutečně táta?

Filín aktivoval Odfixlátor 500 (s patent-
ní odhalotronickou™ technologií). Dával
ho dohromady od chvíle, kdy se jeho otec
vytratil. Filínovu mámu by jistě zajímalo,
kam se poděl její vysavač. A elektrický

šlehač. A osm párů jejích nejlepších punčoch.

Bylo to letos už počtvrté, co byl Filínův táta „pracovně pryč“. Pokaždé když odjížděl, ujišťoval Filína, že se za pár týdnů vrátí. „Je to zkrátka součást mé práce,“ prohlašoval. Ale Filín věděl moc dobře, jak se věci mají. Daleko spíše to bylo takto:

8

1. Filínův táta je členem nějaké ďábelské organizace prahnoucí po vládě nad světem - nejspíš jedné z těch zvlášť tajemných, jako je třeba Byzantské brýlaté bratrstvo, které chce, aby všichni nosili brýle. Jejich schůzky se konají pokaždé na jiném místě, aby nevzbudili žádné podezření týkající se brýlí.

2. Filínovu otci zavedla nosní sondu rasa hluboce podezřívavých

a překvapivě mrňavých mimozemšťanů, kteří ho teď ovládají. Čas od času je povolán na mateřskou loď, kde emzáci shromažďují informace o těch „nanicovatých smrdutých pozemských červech, co smrdí a nestojí za nic“.

3. Filínův táta je součástí projektu „Hele! Ten robot vypadá jako ty!“ - což je tajný vládní experiment zacílený na tvorbu člověku podobných androidů za účelem bojového nasazení a kanadských žertíků. Kvůli častým poruchám programu se Totálně autonomní terénní android (T.A.T.A.) XP musí vracet na základnu, kde ho vědci restartují.

4. Filínův táta má ve vedlejší ulici ještě jednu rodinu.

„Jsem doma!“ zavolal Filínův táta a vrazil do dveří. Filín se plížil dolů po schodech a v ruce svíral Odfixlátor 500.

„Vítej doma, drahý... Božíčku! Učiněný elegant!“ řekla paní Fidlová a políbila manžela na tvář.

Jaký elegant? pomyslel si Filín a vyděsil se. A co to vlastně znamená? Není to něco

jako „eliminován“? Jako třeba: „Budeš eliminován, bídný pozemský červe!“? Jeho prst spočíval na tlačítku,

keré spouštělo trysku Odfixlátoru. A pak to spatřil...

Pruh hustých vousů, který pokrýval tá-tův horní ret...

Knírek.

„Ahoj Fildo,“ řekl pan Fidla. „Co abys taťku objal?“

Přesně toho se Filín obával. Vůbec to nebyl jeho táta! Vyměnili ho! A ani se neobtěžovali zařídit, aby vypadal, jak se patří! Je za tím vláda? Mimoszemšťané? Byzantské brýlaté bratrstvo? Filín neměl čas nad tím uvažovat. Musel jednat.

11

„Ani se nehni, pokud nechceš, aby z tebe zbyla hromádka slizu!“

„Aha, tak *tady* je ten vysavač,“ povzdychla si paní Fidlová.

„Nějaká nová hračka, Filíne?“ zeptal se táta. „Můžu se podívat?“ A vykročil k Filínovi. Nedalo se nic dělat.

„Ustup!“ vykřikl Filín. Nastavil režim Odfixlátoru 500 na „drtivý“ (což bylo mimochodem to nejméně smrtící nastavení), zavřel oči a stiskl spoušť!

12

BzzzzzzZZZZZZzzzzzzfff—ffffsssssss...!

„Starý dobrý Filda, pořád dělá nějaké psí kusy!“ pravil pan Fidla a podrbl Filína ve vlasech. „Tak fajn, a co takhle něco zakousnout?“

Filín na tátu nevěřicně zíral. Co je s tím drcením? Ani nemrknul! Natož aby vypadal zdrceně!

Dneska to vypadá, že aby mohlo být lépe, musí být nejdřív hůř, pomyslel si.

VRAŽEDNÁ VEČEŘE

Úroveň rozptýlení knírkem:
9,684 a roste

Filín nemohl uvěřit, že Odfixlátor 500 nefunguje. Zapomněl snad na něco? Dobil kondenzátory, odjistil plazmové posilovače, dokonce vysypal sáček! A teď tu seděl a byl přinucen večeřet s nějakým kníratým špionem/emzáckým otrokem/robotem! Jak to, že si máma nevšimla, že je to podvodník?

„Tak, Fildo, jak to šlo, když jsem tu nebyl?“ zeptal se tátův dvojník.

Pro Filína to ve skutečnosti bylo docela perných pár týdnů:

1. Přestavěl Pevnost poslední záchrany. Našel také výborný kus lepenky, z kterého vznikla bezvadná Brána bezmezné bytelnosti.

2. Vytvořil zcela nový jazyk založený na tleskání pro případ, že by náhle zapomněl mluvit.

3. Tajně rozčlenil všechny knížky v místní knihovně podle děsivosti.

14

Tátovu dvojníkovi se ale o ničem z toho nezmínil – věděl toho dost, aby si svá tajemství střežil. Místo toho řekl:

„Vůbec nic se nestalo, zvláště nic tajného nebo důležitého, co bys chtěl vědět.“ A potom si nabral pořádné sousto.

„No, zato já jsem měl pořád co dělat,“ pravil tátův dvojník. „Kdo by to byl býval řekl, že se dá do dvou týdnů nacpat tolik teambuildingu?“

Filín si odfrknul. *To neumí přijít s ničím*

lepší? Teambuilding? Je to očividně vycucané z prstu! Mlčky dojedl zbytek večeře a v duchu už přemýšlel nad nezbytnými zlepšeními Odfixlátoru. *Uvidím, jak se bude falešnému tátovi líbit Odfixlátor 600!*

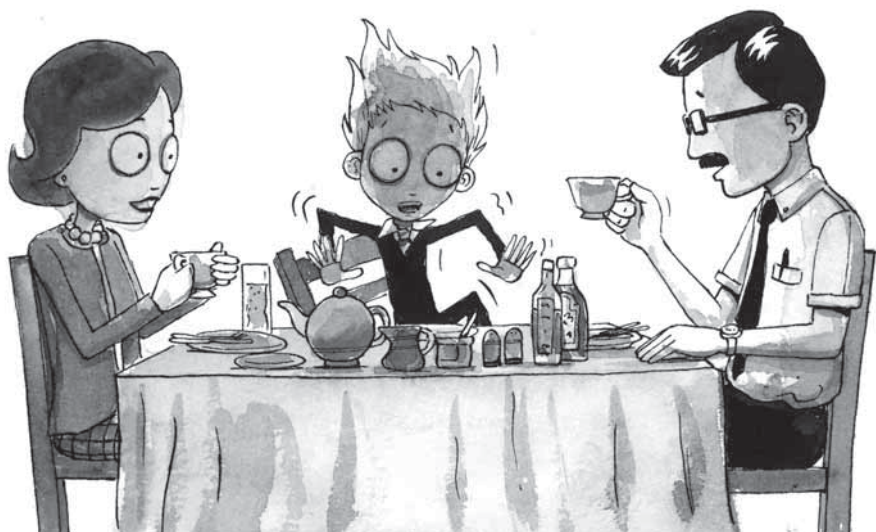
„Tak co myslíš, drahá? Mám si ten knírek nechat?“ zeptal se dvojník.

„No, víš co – i když je to bezesporu moderní a trendy, mám dojem, že by ses mi víc líbil bez něj,“ řekla paní Fidlová. „Ale kdyby nic jiného, odvedl Filínovu pozornost natolik, že bez obav snědl večeři.“

15

Filín pohlédl do talíře. Bylo to tak!

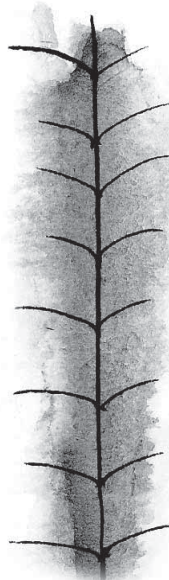
Snědl celou svou porci, aniž by si to vůbec uvědomil!

Bylo to možná vůbec poprvé, co se to stalo. Filín se totiž jinak strašně bál jídla a o hrozbách souvisejících s jídlem (i o těch ostatních) si vedl záznamy ve svém Kapesním zápisníku každodenních hrůz. Například poslední záznam zněl následovně:

14. 3. ve 13:38, „oběd“ - Paní Tlamatá (krycí označení: kuchařka) se mi pokoušela vnutit zapékané brambory a říkala, že bych je měl sníst, abych „pořádně vyrostl“. Z toho se dá usuzovat, že paní Tlamatá vyvinula nějaký tajný zvětšovací prostředek a teď s ním experimentuje na dětech ve škole. Poznámka: Pokud se nechci změnit v obra, musím si odteď nosit oběd z domova.

Filín zíral na své rodiče a třásl se hrůzou. Mělo mu to být jasné – ten knírek měl jen odlákat pozornost! Byl jím tak zaujatý, že mu vůbec nedošlo, jak může být večere děsivá! Co když byla vyrobená z nějaké

neznámé, mimozemské látky, která spadla na Zemi a proplížila se do trouby? Nebylo by to poprvé!

„Vidíš? Tvrdil jsi, že je nikdy jíst nebudeš, a teď jsi je slupnul jak malinu!“ řekla paní Fidlová.

„Slupnul *co*? *Co jsem to snědl?*“ chtěl vědět Filín a zmocňovala se ho panika.

„No jasně že je slupnul!“ pravil pan Fidla. „Vždyť kdo by *neměl rád* rybí prsty?“

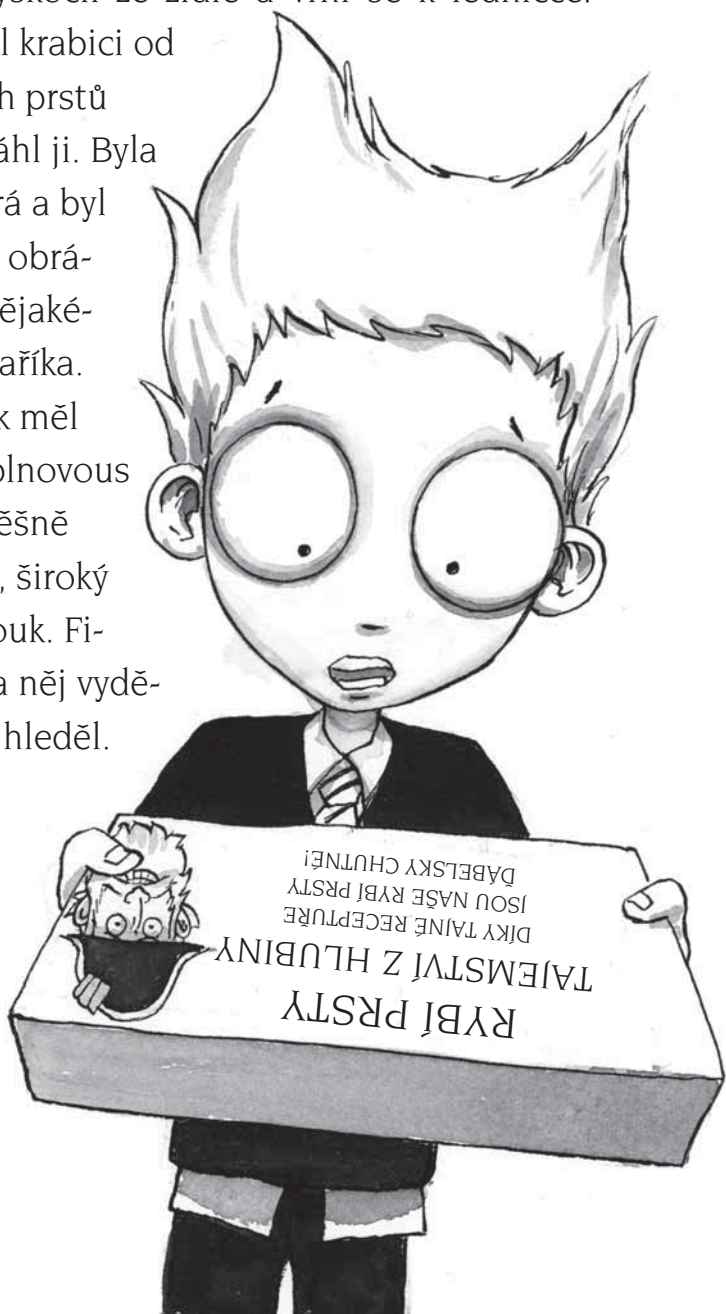
Filín zbledl, potom trochu zezelenal a pak znovu zbledl. Tátův knírek najednou nebyl vůbec důležitý. Teď tu byl daleko, *daleko* větší důvod k obavám.

17

**„RYBÍ P-P-P-P-
PRSTY?“**

vykřikl hrůzou bez sebe.

Vyskočil ze židle a vrhl se k ledničce. Našel krabici od rybích prstů a vytáhl ji. Byla modrá a byl na ní obrázek nějakého staříka. Stařík měl bílý plnovous a směšně velký, široký klobouk. Filín na něj vyděšeně hleděl.

„Co se proboha děje, Filíne? Vypadáš, jako bys viděl ducha,“ řekla máma.

Kdyby Filín v tu chvíli doopravdy viděl ducha (a to nejen takového ducha, s kterým se člověk může kamarádit – třeba i toho nejděsivějšího a nejodpornějšího ducha, jehož jediným posláním by bylo štvát Filína tak dlouho, dokud mu nevypadají všechny zuby), bylo by to ještě docela fajn. Tohle bylo daleko horší. Tohle bylo tak strašné, že to nemohlo být strašnější, ani kdybyste se fakt hodně snažili. A Filín s tím nemohl nic dělat.

Rybí lidé už jdou.